

ansvarlig for de fodfejl, som begås i forbindelse med lovforslaget. Det plejer at være således, at når vi lovgiver om disse grønne afgifter, går der kun et halvt til et helt år, før vi skal rette lovgivningen til, og det vil sandsynligvis også ske her.

Forslaget om afgift på forbrænding af slam og forhøjelse af afgiften på affald er en ekstraudgift, der nu sendes til borgerne og det private erhvervsliv, som endnu en gang får deres omkostningsniveau forøget, som endnu en gang bliver pålagt en masse administrative byrder. Vi kan se, hvordan regeringen bliver ved og ved med at udbygge den del af sin afgifts- og miljøpolitik, som bygger på, at vi vedrørende hele afgiftsområdet og miljøområdet får en stadig mere kompliceret og uigennemskuelig lovgivning.

I Venstre har vi i og for sig grundlæggende en positiv holdning til, at man kan bruge afgiftsinstrumentet, også når det gælder om at værne om miljøet. Vi mennesker har et ansvar for at værne om den natur, som vi er afhængige af. Denne indsats for miljøet kan efter Venstres opfattelse godt forenes med produktion og forbrug, og det kan gøres ved at spænde markedskonomen for miljøbeskyttelsen. Prismekanismen kan i mangfoldige tilfælde anvendes til at fremme et miljøvenligt forbrug og vil ofte give en mere effektiv miljøbeskyttelse for færre penge end en centralistisk forbudspolitik. Ja, grønne afgifter kan endda i nogle tilfælde ligefrem være en reguleringsafgiftsform.

Men det må aldrig, aldrig glemmes, at deres anvendelse er forbundet med mange praktiske problemer. Der er ingen objektive kriterier for fastsættelse af afgifternes størrelse, og derfor kan afgifterne også – det ser vi lige præcis i det her tilfælde – nemt blive større, end de konkrete problemer berettiger til, og denne risiko forstærkes af, at grønne afgifter, som vi også ser det i det her tilfælde, kan blive et skalkeskjul for finansiering af flere offentlige udgifter f.eks. i form af finurlige offentlige tilskudsordninger.

Og det gælder også med det her lovforslag, som jo er en del af det forlig, som regeringen har indgået med SF og Enhedslisten. Hvem kan så egentlig protestere mod en skat, som sigter mod skabelse af et renere miljø, men som jo også bruges til at dække og finansiere hullet i den statskasse, som pengene stadig væk fosser ud af?

I Venstre vil vi under udvalgsbehandlingen søge at få afklaret mange af de uklarheder, der er i lovforslaget, samt dets praktiske konsekvenser for erhvervslivet. Og jeg kan allerede

nu sige, at Venstre ikke vil være med til denne form for hævnning af omkostningsniveauet for det private erhvervsliv. Derfor stemmer vi imod lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Jeg faldt selvfølgelig over en bemærkning fra hr. Jens Løgstrup Madsen om, at affaldsaffigterne ikke er nogen objektiv størrelse i sig selv, at det kan være ganske tilfældigt, hvordan de bliver fastsat, men jeg synes, det er yderst vigtigt at bemærke de afgiftsniveauer, som vi tit sammenligner vores med, nemlig vore nabolandes. Det eksempel med importen af tysk byggeaffald, som jeg nævnte, er i sig selv et udslag af en differentieret pris på vores affaldsbortskaffelse, hvor vi jo har lagt os i den nedre del af skalaen og dermed pådrager os selv en ikke særlig hensigtsmæssig import.

Så jeg synes nok, at når man taler om niveauer, bør man også differentiere og spørge: Hvad er egentlig følgerne? Det er klart, at det er svært at opstille et objektivt kriterium på et område som dette, men vi har i hvert fald set resultaterne, hvis vi ikke også rent prismæssigt er ret kontante i vores håndtering: Så bliver vi taberne i spillet.

(Kort bemærkning).

Jens Løgstrup Madsen (V):

Hvis dette lovforslag er en del af en ansvarlig miljøpolitik, hvorfor er det så ikke sendt til høring? Hvorfor har vi så ikke fået en grundig offentlig debat? Nej, dette lovforslag er ikke en del af en ansvarlig miljøpolitik. Det er en del af et politisk forlig, som regeringen har lavet med SF og Enhedslisten. Hvis det var det første, så kunne vi få den seriøse debat, som hr. Erik Mortensen åbenbart lægger op til.

Brian Mikkelsen (KF):

Da et flertal i Folketinget vedtog den oprindelige lov om disse ting, skete det med henblik på at mindske affaldsproblemet i Danmark. Der var udsigt til, at dyngerne af affald ville vokse med 50 pct. op mod årtusindeskiftet, og så syntes man, det var på tide at tage fat på problemet.

Det var en borgerlig regering, der tog fat på det her problem. I loven blev der lavet en kompensationsordning for genanvendelsesvirksomheder, som kom i klemme i lovgivningen, men intentionen for den daværende borgerlige regering var klar: Der skulle gøres noget ved problemet.